

ДО
Д-Р ТОДОР ЧОБАНОВ
ЗАМЕСТНИК-МИНИСТЪР НА КУЛТУРАТА

КОПИЕ ДО:

БОЙКО БОРИСОВ
МИНИСТЪР-ПРЕДСЕДАТЕЛ НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

ЦЕЦКА ЦАЧЕВА
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА 41-ОТО НАРОДНО СЪБРАНИЕ НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

ВЕЖДИ РАШИДОВ
МИНИСТЪР НА КУЛТУРАТА

ДАНИЕЛА ПЕТРОВА
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА КОМИСИЯТА ПО КУЛТУРА, ГРАЖДАНСКО ОБЩЕСТВО И
МЕДИИ КЪМ 41-ОТО НАРОДНО СЪБРАНИЕ НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

БЪЛГАРСКА НАЦИОНАЛНА ТЕЛЕВИЗИЯ

БЪЛГАРСКО НАЦИОНАЛНО РАДИО

ВЕСТНИК „ДНЕВНИК“

**Относно: Проект на Закон за изменение и допълнение на Закона за
културното наследство от 09.11.2010 г.**

УВАЖАЕМИ ГОСПОДИН ЧОБАНОВ,

С настоящето писмо бихме искали да изразим становището на общността на българските редактори в свободната електронна енциклопедия Уикипедия относно обявения на 9 ноември 2010 г. проект за Закон за изменение и допълнение на Закона за културното наследство [1], за който научихме от публикация във вестник „Дневник“ [2], и по-специално добавянето на новия член 226а, който в настоящия си вид гласи.

„Чл. 226а. Който разпространи копие на културна ценност или елементи от нея във фотографско, компютърно, видео- и друго изображение, използва изображението като „търговска марка“ по смисъла на чл. 9, ал. 1 от Закона за марките и географските означения, при производство на стоки, етикети и дизайнерски решения или за други търговски или рекламни цели без съгласие на собственика на културната ценност или на директора на съответния музей, се наказва с глоба в размер от 5 000 до 15 000 лв., а на едноличен търговец и юридическо лице се налага имуществена санкция в размер от 15 000 до 50 000 лв.“

Както несъмнено знаете, Уикипедия е един от най-популярните уеб ресурси, заемащ към момента между пето и седмо място по посещаемост в Интернет измежду няколкостотин милиона сайта [3, 4], и първостепенен онлайн източник на научно-образователна информация. Подобна популярност, разбира се, има своето закономерно обяснение: Уикипедия е безплатна и свободно лицензирана енциклопедия, чиято мисия и визия е да направи максимална част от човешкото познание достъпно до възможно най-широка аудитория в световен мащаб [5]. Важността на Уикипедия в съвременното общество е многократно потвърждавана от най-различни организации и институции, включително и от Европейската комисия, която нееднократно е отчитала съществената роля на енциклопедията по отношение на обучението, разпространението на знания, насърчаването на креативността и иновативността.

Ключов момент в тази роля е именно „свободното“ познание, необременено с административни или правни (в най-общ смисъл) ограничения, които иначе биха обезсмислили идеята още в нейната същност. Ето защо световната общност на Уикипедия, която включва не само нейните няколко милиона редактори по цял свят, но и стотиците милиони потребители, е особено чувствителна към всякакви промени в обществения или правен свят, които биха могли да повлияят негативно на благородната функция на енциклопедията.

Бихме искали да подчертаем, че многобройната българска уикипедианска общност подкрепя напълно Министерството на културата в стремежа му да създаде работещо и ефективно законодателство, което да гарантира опазването на културните ценности и паметници на България и съхраняването им за идните поколения. Напълно съзнаваме сложността на тази задача и необходимостта от съгласуване на различните интереси с оглед намиране на оптималното за обществото решение.

В този смисъл за нас са разбираеми предложените промени и допълнения в Закона за културното наследство, и принципната позиция на Министерството несъмнено заслужава адмирации. В същото време обаче, не можем да потиснем притеснението си, че определени формулировки в предложението (новопредложеният член 226а), както и, всъщност, в действащия към момента Закон (чл. 179), създават възможност за тълкуване в разрез с така именно декларираната позиция, както и обща неяснота по отношение на своя смисъл и цел. Нещо повече, имаме опасения, че част от текстовете също противоречат на декларираните от Европейската комисия цели и задачи, касаещи европейското културно наследство като цяло.

Както без съмнение Ви е известно, Европейската комисия е представила принципната си позиция в своята Препоръка 2006/585/ЕС от 24 август 2006 година относно цифровизацията и онлайн достъпността на културни обекти и тяхното цифровото запазване [6]. В този документ Комисията отделя специално внимание на необходимостта от лесен достъп за всички граждани на Съюза. Поспециално искаме да Ви обърнем внимание на точки (3) и (11) от документа:

(3) В този контекст трябва да бъде окуражавано развиването на цифровизирано съдържание от библиотеки, архиви и музеи. Онлайн достъпността на това съдържание дава възможност на гражданите от цяла Европа да имат достъп до него и да го използват за развлечение, обучение или в работата си. Така ще се изгради ясен профил в

Интернет на разнообразното и многоезично културно наследство на Европа. Нещо повече, цифровизираното съдържание ще може да бъде многократно използвано в индустрии, каквито са туризмът и образованието, както и за създаването на нови творчески постижения.

Мотивацията на Европейската комисия едва ли подлежи на съмнение, доколкото разнообразието и богатството в културното наследство на Европа е един от безспорните и уникални ресурси на континента, които имат потенциала да поддържат място му на водещ фактор в световен мащаб и ключов носител на човешкия прогрес.

Важно е да се обърне внимание, че Европейската комисия е подчертала конкретно нуждата от свободен достъп, от възможност за многократно и търговска употреба и създаване на производни творби, без което, по обясними причини, би било невъзможно или трудно осъществимо достигането на цитираните цели.

(11) Националните законодателства могат да съдържат клаузи, възпрепятстващи употребата на творби, които са в сферата на общественото достояние, например изискването на административен акт за възпроизвеждане на творбата. Всякакви подобни законови бариери трябва да бъдат идентифицирани и да се предприемат стъпки към премахването им.

Още по-съществено е да се подчертае, че препоръките на Комисията са насочени именно към потенциални административни пречки, които следва да бъдат премахнати, а не допълнително въвеждани. Т.е. Комисията вижда за нужно и целесъобразно да се даде максимална свобода в достъпа до произведения на културата извън обсега на авторското право, което цели както тяхното по-добро съхраняване, така и по-пълноценното им използване в полза на европейските граждани.

Както вече отбелязахме в началото, съзнаваме комплексността на тези въпроси и съответната сложност в намирането на оптимално решение. Очевидно е, че Европейската комисия не подценява темата. Както вероятно Ви е известно, през м. април т.г., под опеката на Вицепрезидента на ЕК и Комисар по дигиталната политика, г-жа Нели Крус, и на Комисаря по образование и култура, г-жа Андрула Василиу, беше основана група за размисъл, наречена „Комитет на мъдреците“ (Comité des Sages), която трябва да даде становище за ускоряване цифровизацията, онлайн достъпността и съхранението на произведения на културата в европейски мащаб. За тази цел „Комитетът на мъдреците“ инициира процедура за консултации, подпомагащи препоръките, с които ще излезе в ключови области като източници за финансиране на цифровизацията, модели за експлоатация на цифровизираното с публично финансиране съдържание и условията за публично-частни партньорства за цифровизацията.

Комитетът събра гледищата на заинтересованите страни в процеса, провеждайки публично допитване онлайн (с краен срок 30 септември 2010) и публично прослушване (на 28 октомври 2010), и ще излезе със заключението си до края на настоящата година [7]. Междувременно би било полезно да се цитират думите на г-жа Крус и г-жа Василиу [8]:

Комисар Нели Крус: Очакваме тази група за размисъл да излезе с иновативни решения, които да гарантират, че богатото културно наследство на Европа ще стане достъпно на всички хора в Интернет – липсата на пари или прекалено ограничителните или негъвкави закони не са извинение: дълг на нашето време е да направим това за нашето и за бъдещите поколения.

Комисар Андрула Василиу: Културният сектор преминава през огромен преход. Трябва да осигурим той да пожъне облаги от напредъка на технологиите. Това означава да се открият нови бизнес модели за творческите индустрии и да се повиши традиционната роля на културните институции в дигиталния свят, да се предостави достъп до културно съдържание и да се съхрани то за идните поколения.

На техния фон също би представлявало особен интерес едно от изразените пред Комитета становища – това на проекта LAPSI (“Legal Aspects of Public Sector Information”, “Правни аспекти на информацията от публичния сектор”) [9]. LAPSI цели изграждането на контактна мрежа, която да се превърне във водещо европейско структурно звено, провеждащо на най-високо ниво политическите дискусии и стратегическите дейности по всички правни въпроси, свързани с разпространението, достъпа и многократната употреба на информацията от публичния сектор, и по-специално в дигитална среда. Според нас това становище описва много ясно и точно проблематиката, особено що се отнася до Уикипедия и сходните с нея проекти.

В заключение, като още веднъж приветстваме волята да бъде гарантирано опазването на българското културно наследство, призоваваме Министерството на културата, както и останалите компетентни държавни органи, да подложат предложените промени и допълнения, както и настоящото законодателство, на по-широка и продължителна обществена дискусия, предвид тяхната голяма значимост за различните области на обществения живот.

Смятаме, че също е от изключително важно значение да се изчака заключението на Комитета на мъдреците, доколкото то несъмнено ще има решаващо значение за бъдещата европейска политика в областта на опазването и популяризирането на културното наследство на континента, включително и на българското такова. Не само, че България, като пълноправен член на Европейския съюз, е длъжна да се съобразява с единната европейска политика, но и преди всичко в случая би могло да се почерпят особено ценни, дори незаменими, предвид широкомащабното въвличане на водещи експерти в областта, насоки за подобряване на законодателството.

С готовност бихме се включили в една широка дискусия, в която, освен избягването на потенциални конфликти с общоевропейската политика, ще има възможност да бъдат обсъдени и други важни аспекти на предложените промени и вече съществуващите разпоредби. В желанието си да излезем пред Министерството със солидно аргументирана и конструктивна позиция, се обърнахме също за консултация към доц. д-р Емил Марков, доцент по изобретателско, авторско и патентно право в Софийски университет. Авторитетното му мнение на специалист, което изтъква ред потенциални опасности при евентуалното прилагане на

текстовете в юридическата практика, прилагаме към настоящето становище (Приложение 1). Имаме също подготвени конкретни предложения за прецизиране на предложените и съществуващи разпоредби, които се надяваме, че могат да бъдат полезни.

С уважение, от името на българската уикипедианска общност:

Вася Атанасова
spiritia@wikimedia.bg

Лъчезар Илиев
iliev@wikimedia.bg

Григор Гачев
grigor.gatchev@wikimedia.bg

Пощенски списък на Българоезичната Уикипедия
infobg-l@lists.wikimedia.org
<http://bg.wikipedia.org>

БЕЛЕЖКИ

- [1] **Закон за изменение и допълнение на Закона за културното наследство**, http://mc.government.bg/files/900_ZKN_9.11.2010g.doc
- [2] **Планират се строги санкции за използване на изображение на културни ценности без разрешение**, Юлиана Колева, в-к „Дневник“, 10 ноември 2010, http://dnevnik.bg/bulgaria/2010/11/10/991057_planirat_se_strogi_sankcii_za_izpolzvane_na/
- [3] **The top 500 sites on the web** <http://www.alexa.com/topsites>
- [4] **comScore data on Wikimedia**, http://meta.wikimedia.org/wiki/User:Stu/comScore_data_on_Wikimedia
- [5] **Wikimedia Foundation: Mission Statement**, http://wikimediafoundation.org/wiki/Mission_statement
- [6] **Commission Recommendation of 24 August 2006 on the digitisation and online accessibility of cultural material and digital preservation**, <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=CELEX:32006H0585:EN:NOT> (Приложение 2).
- [7] **"Comité des Sages" on Bringing Europe's Cultural Heritage On-line**, http://ec.europa.eu/information_society/activities/digital_libraries/comite_des_sages/index_en.htm
- [8] **Boosting cultural heritage online: the European Commission sets up a Reflection Group on digitization**, Reference: IP/10/456, 21 април 2010, <http://europa.eu/rapid/pressReleasesAction.do?reference=IP/10/456> (Приложение 3).
- [9] **LAPSI: Position Paper on the Consultation on behalf of the Comité de Sages on boosting cultural heritage on line**, http://ec.europa.eu/information_society/activities/digital_libraries/doc/reflection_group/hearing28october2010/lapsi.pdf (Приложение 4).

„Чл. 226а. Който разпространи копие на културна ценност или елементи от нея във фотографско, компютърно, видео- и друго изображение, използва изображението като „търговска марка” по смисъла на чл. 9, ал. 1 от Закона за марките и географските означения, при производство на стоки, етикети и дизайнерски решения или за други търговски или рекламни цели без съгласие на собственика на културната ценност или на директора на съответния музей, се наказва с глоба в размер от 5 000 до 15 000 лв., а на едноличен търговец и юридическо лице се налага имуществена санкция в размер от 15 000 до 50 000 лв.”

БЕЛЕЖКИ ВЪРХУ ЕДИН ПРОЕКТОТЕКСТ

Д-р Емил Марков

Проектът поставя много проблеми.

1. Съществува силно съмнение за противоконституционност. Действащата Конституция изрично изрежда изключителните права и то на държавата и монополиите ѝ в публичен интерес, както и упражняването на суверенни права върху точно определени обекти. Частните изключителни права пък са само в полза на авторите, изобретателите и носителите на сродни права. С текста се създава нещо много повече от безграничен частен монопол, дори когато собственик е държавата, отвъд допустимите по Конституцията – за пълен контрол върху всяка информация, свързана с паметниците на културата.
2. Никое право не е безгранично. С текста, формулиран по този начин, се създава някакво безпределно право върху нещо, което е замислено като всеобщо (и общочовешко) достояние. Собствеността има своите ограничения, правата на интелектуална собственост, като вид монополии – още повече. Дори такова явление като суверенитетът не е безпределно в наши дни.
3. Напълно обяснимо е, че трябва да има ясен и строг вещноправен и административен режим на културно-историческото наследство (КИН). Обаче така безбрежно формулирано новото право с този текст, напълно се сковава всякакво човешко общуване.

- Понеже буди удивление използването на кавички по отношение на един термин от индустриалната собственост („търговска марка”), вероятно се визира използването на въпросните изображения като търговска марка, въпреки че не са. Това ни довежда до немислими субективни предели – всеки който си помисли, че някакво изображение е марка, може да твърди, че е извършено административно нарушение. Впрочем ЗМГО изрично забранява регистрирането на паметници на културата като марки.

- Текстът си служи доста свободно с установените понятия за обектите на интелектуална собственост и правата върху тях и използва нови странни термини, като „дизайнерски решения”, етикетите пък, поне досега включени към промишления дизайн по международната класификация, , не се уреждат от цитирания в текста ЗМГО – така както не се урежда там и той самият, и мн.др. несъвършенства.

- Не е определено какво значи „разпространява” и ако се търси тълкуване във § 2 ДР ЗАПСП на текстът се придава наистина безпределност. Самото предложение да се помести някакво изображение във Фейсбук само за ограничени посетители вече ще представлява консумиране на така изкования състав на нарушението.

- Съвсем ясно следва да се ограничи този фактически състав с използването на забранените изображения за пряка или косвена търговска облага.

- Подобно на свободното използване при другите изключителни права върху нематериални блага, с оглед на висшите принципи на свобода на информацията, изразяването, образованието, духовния подем сред нацията, популяризирането, хуманни и хуманитарни подбуди (– напр. за хора с ограничени възможности), а така също и някои днешни технологични дадености, трябва да се въведат случаи на свободно използване и тук. Например привилегия за лично ползване, за цитиране, за образованието, за дейността на държавните органи (вкл. съдилищата) и пр. Текстът в този вид сковава всякаква изследователска дейност. С този текст дори едно разрешено показване на КИИ, може технологично да води до нарушение при нуждата да се правят презаписи по спътници и ретранслатори. Презаписите вече са разпространение.

- Не ясно е защо текстът е адресиран точно и само към физическите лица, обикновени граждани, които може да се снимат за спомен на подобни места. Текстът следва да бъде адресиран към търговците, заедно с ограничението за търговски оборот.

В заключение:

Строг вещноправен и административен режим на КИН е необходим.

Предложеният текст пренебрегва всякакъв баланс на важните обществени интереси.

Необходимо е

- да се уточни **„разпространението”**,
- областта на разпространение – **търговска**,
- да се въведе допустимо **свободно използване**,
- както и да се направят редица други **редакционни и терминологични корекции**.

Приложение 2

EUROPA > EUR-Lex Home > ID celex

32006H0585

Title and reference

Commission Recommendation of 24 August 2006 on the digitisation and online accessibility of cultural material and digital preservation

OJ L 236, 31.8.2006, p. 28–30 (ES, CS, DA, DE, ET, EL, EN, FR, IT, LV, LT, HU, NL, PL, PT, SK, SL, FI, SV)
OJ L 118M, 8.5.2007, p. 1279–1281 (MT)

CS DA DE EL EN ES ET FI FR HU IT LT LV NL PL PT SK SL SV

Text

BG	ES	CS	DA	DE	ET	EL	EN	FR	GA	IT	LV	LT	HU
	html	html	html	html	html	html	html	html		html	html	html	html
	pdf	pdf	pdf	pdf	pdf	pdf	pdf	pdf		pdf	pdf	pdf	pdf
	tiff	tiff	tiff	tiff	tiff	tiff	tiff	tiff		tiff	tiff	tiff	tiff

Dates

of document: 24/08/2006
of effect: 24/08/2006; Entry into force Date of document
end of validity: 99/99/9999

Classifications

- ▶ **EUROVOC descriptor:**
cultural policy
cultural heritage
digitisation
Internet
virtual library
access to information
copyright
- ▶ **Directory code:**
01.40.00.00 **General, financial and institutional matters / Provisions governing the institutions**
- ▶ **Subject matter:**
Provisions governing the Institutions

Miscellaneous information

- ▶ **Author:**
European Commission
- ▶ **Form:**
Recommendation

Relationship between documents

- ▶ **Treaty:**
European Community
- ▶ **Legal basis:**
12002E211
- ▶ **Select all documents based on this document**
- ▶ **Instruments cited:**
32001L0029

32002G0706(02)

32005H0865

52005DC0465

► **Select all documents mentioning this document**

Text

Bilingual display: [CS](#) [DA](#) [DE](#) [EL](#) [EN](#) [ES](#) [ET](#) [FI](#) [FR](#) [HU](#) [IT](#) [LT](#) [LV](#) [NL](#) [PL](#) [PT](#) [SK](#) [SL](#) [SV](#)

Commission Recommendation

of 24 August 2006

on the digitisation and online accessibility of cultural material and digital preservation

(2006/585/EC)

THE COMMISSION OF THE EUROPEAN COMMUNITIES,

Having regard to the Treaty establishing the European Community, and in particular Article 211 thereof,

Whereas:

(1) On 1 June 2005 the Commission presented the i2010 initiative, which seeks to optimise the benefits of the new information technologies for economic growth, job creation and the quality of life of European citizens. The Commission has made digital libraries a key aspect of i2010. In its Communication "i2010: digital libraries" of 30 September 2005 [1], it set out its strategy for digitisation, online accessibility and digital preservation of Europe's collective memory. This collective memory includes print (books, journals, newspapers), photographs, museum objects, archival documents, audiovisual material (hereinafter "cultural material").

(2) Measures applying that strategy with a view to optimising, by means of the Internet, the economic and cultural potential of Europe's cultural heritage should be recommended to the Member States.

(3) In that context, the development of digitised material from libraries, archives and museums should be encouraged. The online accessibility of the material will make it possible for citizens throughout Europe to access and use it for leisure, studies or work. It will give Europe's diverse and multilingual heritage a clear profile on the Internet. Moreover, the digitised material can be re-used in industries such as tourism and the education industry, as well as in new creative efforts.

(4) Furthermore, the Council Conclusions of 15- 16 November 2004 on the Workplan for Culture 2005-2006 stress the contribution of creativity and creative industries to economic growth in Europe, and the need for a coordinated digitisation effort.

(5) The European Parliament and Council Recommendation of 16 November 2005 on film heritage and the competitiveness of related industrial activities [2] already recommended to Member States to adopt appropriate measures to increase the use of digital and new technologies in the collection, cataloguing, preservation and restoration of cinematographic works. In as far as cinematographic works are concerned the present Recommendation complements the Parliament and Council Recommendation on film heritage on a number of aspects.

(6) Digitisation is an important means of ensuring greater access to cultural material. In some cases it is the only means of ensuring that such material will be available for future generations. Thus, many digitisation initiatives are currently being undertaken in the Member States, but efforts are fragmented. Concerted action by the Member States to digitise their cultural heritage would lend greater coherence to the selection of material and would avoid overlap in digitisation. It would also lead to a more secure climate for companies investing in digitisation technologies. Overviews of current and planned digitisation activities and quantitative targets for digitisation would contribute to the achievement of those objectives.

(7) Private sector sponsoring of digitisation or partnerships between the public and private sectors can involve private entities in digitisation efforts and should be further encouraged.

(8) Investments in new technologies and large scale digitisation facilities can bring down costs of digitisation while maintaining or improving quality and should therefore be recommended.

(9) A common multilingual access point would make it possible to search Europe's distributed — that is to say, held in different places by different organisations — digital cultural heritage online. Such an access point would increase its visibility and underline common features. The access point should build on existing initiatives such as The European Library (TEL), in which Europe's libraries already collaborate. It should where possible closely associate private holders of rights in cultural material and all interested stakeholders. A strong commitment by the Member States and cultural institutions to arrive at such an access point should be encouraged.

(10) Only part of the material held by libraries, archives and museums is in the public domain, in the sense that it is not or is no longer covered by intellectual property rights, while the rest is protected by intellectual property rights. Since intellectual property rights are a key tool to stimulate creativity, Europe's cultural material should be digitised, made available and preserved in full respect of copyright and related rights. Particularly relevant in this context are Articles 5(2)c, 5(3)n, and 5(5), as well as recital 40 of Directive 2001/29/EC of the European Parliament and of the Council of 22 May 2001 on the harmonisation of certain aspects of copyright and related rights in the information society [3]. Licensing mechanisms in areas such as orphan works — that is to say, copyrighted works whose owners are difficult or even impossible to locate — and works that are out of print or distribution (audiovisual) can facilitate rights clearance and

consequently digitisation efforts and subsequent online accessibility. Such mechanisms should therefore be encouraged in close cooperation with rightholders.

(11) Provisions in national legislation may contain barriers to the use of works which are in the public domain, for example by requiring an administrative act for each reproduction of the work. Any such barriers should be identified and steps taken to remove them.

(12) Council Resolution C/162/02 of 25 June 2002 on preserving tomorrow's memory — preserving digital content for future generations [4] proposes objectives and indicative measures for preserving digital content for future generations. However, at present no clear and comprehensive policies exist in the Member States on the preservation of digital content. The absence of such policies poses a threat to the survival of digitised material and may result in the loss of material produced in digital format. The development of effective means of digital preservation has far-reaching implications, not only for the preservation of material in public institutions but also for any organisation which is obliged or which wishes to preserve digital material.

(13) Several Member States have introduced or are considering legal obligations requiring producers of digital material to make one or more copies of their material available to a mandated deposit body. Effective collaboration between Member States is necessary to avoid a wide variety in the rules governing the deposit of digital material and should be encouraged.

(14) Web-harvesting is a new technique for collecting material from the Internet for preservation purposes. It involves mandated institutions actively collecting material instead of waiting for it to be deposited, thus minimising the administrative burden on producers of digital material, and national legislation should therefore make provision for it,

HEREBY RECOMMENDS THAT MEMBER STATES:

Digitisation and online accessibility

1. gather information about current and planned digitisation of books, journals, newspapers, photographs, museum objects, archival documents, audiovisual material (hereinafter "cultural material") and create overviews of such digitisation in order to prevent duplication of efforts and promote collaboration and synergies at European level;

2. develop quantitative targets for the digitisation of analogue material in archives, libraries and museums, indicating the expected increase in digitised material which could form part of the European digital library and the budgets allocated by public authorities;

3. encourage partnerships between cultural institutions and the private sector in order to create new ways of funding digitisation of cultural material;

4. set-up and sustain large scale digitisation facilities, as part of, or in close collaboration with, competence centres for digitisation in Europe;

5. promote a European digital library, in the form of a multilingual common access point to Europe's distributed — that is to say, held in different places by different organisations — digital cultural material, by:

(a) encouraging cultural institutions, as well as publishers and other rightholders to make their digitised material searchable through the European digital library,

(b) ensuring that cultural institutions, and where relevant private companies, apply common digitisation standards in order to achieve interoperability of the digitised material at European level and to facilitate cross-language searchability;

6. improve conditions for digitisation of, and online accessibility to, cultural material by:

(a) creating mechanisms to facilitate the use of orphan works, following consultation of interested parties,

(b) establishing or promoting mechanisms, on a voluntary basis, to facilitate the use of works that are out of print or out of distribution, following consultation of interested parties,

(c) promoting the availability of lists of known orphan works and works in the public domain,

(d) identifying barriers in their legislation to the online accessibility and subsequent use of cultural material that is in the public domain and taking steps to remove them;

Digital preservation

7. establish national strategies for the long-term preservation of and access to digital material, in full respect of copyright law, which:

(a) describe the organisational approach, indicating the roles and responsibilities of the parties involved and the allocated resources,

(b) contain specific action plans outlining the objectives and a time-table for the specific targets to be met;

8. exchange information with each other on the strategies and action plans;

9. make provision in their legislation so as to allow multiple copying and migration of digital cultural material by public institutions for preservation purposes, in full respect of Community and international legislation on

intellectual property rights;

10. when establishing policies and procedures for the deposit of material originally created in digital format take into account developments in other Member States in order to prevent a wide divergence in depositing arrangements;

11. make provision in their legislation for the preservation of web-content by mandated institutions using techniques for collecting material from the Internet such as web harvesting, in full respect of Community and international legislation on intellectual property rights;

Follow-up to this Recommendation

12. inform the Commission 18 months from the publication of this Recommendation in the Official Journal of the European Union, and every two years thereafter, of action taken in response to this Recommendation.

Done at Brussels, 24 August 2006.

For the Commission

Viviane Reding

Member of the Commission

[1] COM(2005) 465 final.

[2] OJ L 323, 9.12.2005, p. 57.

[3] OJ L 167, 22.6.2001, p. 10.

[4] OJ C 162, 6.7.2002. p. 4.

[Top](#)

Boosting cultural heritage online: the European Commission sets up a Reflection Group on digitisation

Reference: IP/10/456 Date: 21/04/2010

HTML: EN FR DE

PDF: EN FR DE

DOC: EN FR DE

IP/10/456

Brussels, 21st April 2010

Boosting cultural heritage online:

the European Commission sets up a Reflection Group on digitisation

European Commission President José Manuel Barroso has announced that the European Commission will entrust three personalities - Maurice Lévy (CEO of Publicis), Elisabeth Niggemann (Head of the German National Library) and Jacques De Decker (writer) - to come up with recommendations on how best to speed up the digitisation, online accessibility and preservation of cultural works across Europe. This Reflection Group will examine the various ongoing initiatives involving both public and private partners (notably the Google Books project) and copyright issues to find ways to boost the digitisation efforts of the complete collections held by libraries, museums and archives in Europe. These recommendations will ultimately help Europeana, Europe's digital library, reach a new dimension: today the Europeana portal (www.europeana.eu) already offers access to over 7 million digitised books, maps, photographs, film clips, paintings and musical extracts, but this is only a small part of all the works held by Europe's cultural institutions. The establishment of the Reflection Group is part of the Commission's broader strategy to help the cultural sector make the transition towards the digital age. The Group, who will report to Commission Vice President for the Digital Agenda Neelie Kroes and Commissioner for Education, Culture, Multilingualism and Youth Androulla Vassiliou, has been requested to submit its conclusions before the end of the year.

Commission Vice-President Neelie Kroes said: "We expect this Reflection Group to come up with innovative solutions to ensure that Europe's rich cultural heritage is made accessible to all on the internet – lack of money or rigid laws are no excuse: it is a duty of our time, we must do it for our generation and for future ones".

Commissioner Androulla Vassiliou added: "The cultural sector is going through an enormous transition. We have to make sure that it reaps benefits from technological advances. This means finding new business models for the creative industries, and expanding the traditional role of cultural institutions to the digital world, to give –access to cultural content and to preserve it for future generations".

The Reflection Group ("Comité des sages") will consist of Maurice Lévy (Chairman and Chief Executive Officer

of the French advertising and communications company Publicis), Elisabeth Niggemann (Director-General of the German National Library and chair of the European Digital Library Foundation) and Jacques De Decker (Belgian writer and journalist).

The Group has been invited to provide a set of recommendations for the digitisation, online accessibility and preservation of Europe's cultural heritage. It will look at how to fund digitisation, including the possibilities and conditions for public-private partnerships. It will also address copyright issues and licensing practices to facilitate the digitisation of copyrighted material – in particular out-of-print works and the so-called orphan works, which represent a large part of Europe's collections.

Of course, the current digitisation challenges go beyond the need to put online our cultural heritage. We thus need to address subsequently in a second phase the broader question of digital (i.e. online) distribution and accessibility of all cultural content in Europe. Setting up the Reflection Group is part of a broader strategy that will also include the search for new and effective business models as well as a favourable environment for creative industries and a fair remuneration for creators.

Background

Europeana was launched in November 2008 ([IP/08/1747](#)). Its website allows internet users to search and get direct access to digitised books, maps, paintings, newspapers, film fragments, and photographs from Europe's cultural institutions. About 7 million digitised objects are currently available and the number is expected to rise to 10 million in the course of 2010.

The Group was created following a suggestion made by the French Minister of Culture and Communication at the Education, Youth and Culture Council of 27 November 2009 ([MEMO/09/526](#)). The analysis of the Group will build on the work of the [High Level Group on Digital Libraries](#) set up between 2006 and 2009.

Position Paper on the Consultation on behalf of the Comité de Sages on boosting cultural heritage on line

1. LAPSI is a thematic network set up to discuss Legal Aspect of Public Sector Information: see <http://www.lapsi-project.eu/>
2. LAPSI intends to take advantage of the opportunity offered by this position paper to make a few comments on the issues the Consultation deals with and with the process which lead to it. To begin with, LAPSI welcomes the exercise, in that it allows this thematic network not only to express the views which have surfaced in the discussions which took place among its members since the first meeting (March 25, 2010) but also to compare them with the position taken on the topic by other players and stakeholders in the field. It appears especially instructive to take stock of different approaches to this complex and challenging group of issues.
3. There is one issue on which LAPSI's position seems to have a special focus, even if compared with other similarly minded groups and networks. LAPSI advocates an approach combining total opposition against any restrictions concerning digitized content *upstream* with express and unlimited acceptance of commercial re-use *downstream*. As by its nature a Consultation asks discrete questions and does not allow for establishing links among the different answers, this point may be elaborated a bit to expand on the rationale which lies behind LAPSI's separate answers touching on these aspects.
4. **No commercial restrictions upstream.** The replies to questions 7 (no inclusion in Europeana of collections of public domain digitized content accessible only against payment), 8 (no payment of content accessed through Europeana even if in-copyright), 9, 10 and 11 (non acceptability of access charges of public domain content digitized by public-private partnerships, even if the restriction applies for limited times and only for specific countries) have a common thread. According to LAPSI it does not matter whether the content digitized is in the public domain or not; the rationale for its digitization is that digitization with the support of public institutions is a global public good (see also the reply to question 1), which should accordingly be supplied on the condition that the content thus digitized is accessible for free by anybody just for the asking. This is so because taxpayer money should not be channeled into digitization if the digitized content is restricted as to access, e.g. by providing charges or payments for access to in-copyright content.
5. **The case for licenses allowing commercial reuses downstream.** On the other hand, LAPSI has also insisted on the principles that, once the content digitized has been accessed, it should

be re-usable by all parties which accessed it on the most liberal conditions. More specifically LAPSI has made the case that the license which governs reuse should allow also for commercial re-uses without restrictions. See answers 6, 14, 21. How can this position be reconciled with the previous one? Is there a contradiction between the two? More generally, what is the content of the optimal license by which a public institution (or a PPP) may choose to release digitized content?

6. We in LAPSI are aware the an apparently strong case may be made for choosing a license for digitized content which rules out the possibility of authorizing commercial re-use of this kind of content (e.g. by resorting to a CC NC license). The idea behind this initial reaction might be as follows. Public money has been spent on digitization of content; now, all is fine and well if digitized content is disseminated as widely as possible to enable study, research, entertainment and the like. But enabling these goals is clearly possible even if the authorization to access and re-use is under a NC license, i.e. limited to non commercial uses. Conversely, it might be argued, it does not make sense that content digitized with taxpayers' money is appropriated by profit making entities to build on it a proprietary product and service and sell on the market goods and services based on it. This line of argument is plausible at first glance, but probably misguided if we stop to think a bit further and this on at least two accounts.
7. *First*, we should consider the concept of chain of authorizations. Non profit institutions, like Wikipedia and other aggregators of information and cultural content, undoubtedly contribute a great deal to the dissemination of knowledge, information, culture. However, they do so because the content they make available is accessible downstream without restrictions; the reason of the great success of Wikipedia and the like organizations and projects, such as Project Gutenberg, Open Street Map and the like, is that they make anything they put together available to anybody without strings attached. To do so, however, Wikipedia and its likes have to make sure that the content it incorporates is totally free to begin with; the flipside of the coin is that Wikipedia cannot incorporate content which would otherwise be splendid in complementing or illustrating its store of knowledge any time the same comes with restrictions. Incidentally, this is the reason why no pictures are available to showcase a great many Italian monuments and buildings.
8. Let us consider an example. The Sicilian Region unveiled late in April 2010 an initiative intended to provide funding to digitize images and texts it holds in some of its museum archives and libraries. Now, if the Sicilian digital content was made available only for non-commercial re-uses, Wikipedia could not incorporate it, because the content would carry strings attached which are incompatible with Wikipedia's *modus operandi*.
9. So, if we do not confine our consideration to the first re-users but also to the subsequent ones, we can clearly see that in this specific case NC licenses can greatly restrict dissemination. And if we stop for a moment to think, we realize that when we do not have content on Wikipedia, this means that what is restricted is not only commercial reuse, but availability on Wikipedia for whatever end and purpose. Full stop.

10. *Second*, we should consider that, once digitization costs are incurred, it does not make any difference whether the re-user makes a profit from re-use. No marginal cost is incurred by the digitizing institution just because there is an additional re-user. If he or she is smart enough to create a business model which enables her or him to combine this input with other inputs and make money out this, nice for her or him. Nothing is taken away from the public. Of course, there would be a disadvantage to the public if the re-user is able to obtain monopoly or even market power through the use of digitized content created by public funds. This may indeed happen in a number of ways. This unwanted outcome would result if content digitized by public money were made available on terms of exclusivity. But this is a good reason to avoid exclusivity, not commercial use. Incidentally, this is the reason why LAPSI rejected adamantly the very possibility of exclusivity, even though exclusivity were granted to an entity which is a partners in a PPP and even if the exclusivity were granted for limited periods of time. See answers 12 and 13.
11. It is also possible that the re-user combines publicly funded digitized content with proprietary content; and secures a dominant position on the strength of the combination of the two complementary items. Economists would suggest that, if this is the case, there would be an incentive for new entrants to create and offer competitive complementary content; that is, if the publicly funded content is made available to all comers, without exclusivity. This is the reason why LAPSI favors a model whereby the private entity having legitimate access to content digitized with the help of public funds exploits it by means of “integration of the digitized content in a wider package of services” (see Answer 14). Of course, it may also happen that a re-user possessing market power controls so many important assets which are complementary to the content digitized with help from public funds, that the chances of a competitive challenge to such a powerful incumbent are slim. This is a possibility; but it is arguable that this occurrence is an externality which should be taken care by regulation, e.g. by means of antitrust enforcement or by application of the so called doctrine of essential facilities. It is likely that the adoption of licenses preventing commercial re-use would make the matter worse. Indeed, if publicly digitized material were made available only on the condition that it is used non commercially, it might happen that this restriction turns out to be more detrimental to firms intending to enter the market than to an entrenched business leader, who may have the means to digitize what he needs by itself. In such a context, NC licenses would make matters worse, not better.
12. **Mind the gaps.** LAPSI’s mandate is to explore legal rules which may have the – often unintended – effect of restricting access and re-use of digitized content; and in this connection it has started to look at intellectual property rights as a possible source of restriction. These are admittedly rather esoteric issues; and it stands to reason that the Consultation process has not vented them. We feel however that we should take the opportunity offered by this occasion to say a few words on difficulties which may arise in this connection and on possible remedies to them.

13. Let us imagine a digitization process of works in the public domain. The process itself of digitization may lead to creation of IP protected works or materials. Consider the metadata: the blueprint (or template) for arranging them probably is creative most of the times. Even short descriptions of an item (“Capodimonte porcelain, attributed to the school of X; presumably dating back to... originally belonging to the family Y”) may attract copyright protection. No doubt, once these metadata are systematically arranged and individually retrievable, a data base is obtained; which means that possibly the *sui generis* right is triggered. So, to make available under an open license a final product incorporating material in the public domain plus metadata, one should wonder whether authority to make available metadata under open terms is available to begin with. It does not help to say that IP protection is not an inevitable outcome and that in some jurisdictions it might be held that these metadata do not attain the level of creativity required to trigger copyright protection. This may be true, particularly in jurisdictions which accept the “sweat of the brow” doctrine. We should however consider that copyright (and neighbouring or related rights) are governed by the principle of territoriality, whereby it is the law of the country in which the use of the material takes place which governs the issue whether protection is available or not. So, it may happen that the same metadata may be unprotected in some Member States while they are unprotected in others.
14. In such a situation, an initiative leading to digitization of public domain content may at some point find out that, while the digitized content is indeed free, this is not the case in connection with the relevant metadata. Now, if this is the case, the digitizing institution should make sure that it has been granted an authorization for each and all the inputs which go into the final product by each of the persons or entities which created the individual inputs; and more specifically it should make sure that this authorization extends to the making available of the individual item under the same license under which it intends to grant access to the digitized content.
15. How are the individual items created which go into the final, complex product, consisting of the digitized content plus any IP protected data which may be generated in the process of digitization? One possibility is that the job is done by employees of the digitizing institution. Also outside consultants may be employed for this purpose. It is also possible that the job is outsourced, that this that an outside contractor digitizes, creates the metadata, writes the program to make the content and the ancillary information available and so forth. A final possibility is that a private partner in a PPP digitization project takes care of the creation of metadata – and possibly contributes IP protected “foreground” to the venture, that is intellectual property, from trade secrets, algorithms, indexation technology and the like, which it may well possess independently from the digitization project.
16. Of course, a public institution involved in a digitization project does not want to find out that, after spending taxpayer money, it ends up being unable to grant access and enable re-use of all the digitized content only because it has failed to secure advance authorization in connection with metadata or other IP protected components which go into the digitized

product. There is a number of means to avoid this situation; and these may consist of contractual authorizations (waivers) or legal rules, including default rules attributing derivative ownership to the digitizing institution. Whatever the solution may be, the important thing is that the problem is identified in advance and taken care of in a timely and adequate way.

October 15th, 2010

Marco Ricolfi, on behalf of LAPSI